

Column

Jeroen van Urk
Lid Gemeenteraad Hengelo en
communicatie-adviseur

BEVOLKINGSDRUKTE

Tussen de omvang van een stad en de mate van onveiligheid wordt vrij algemeen een verband verondersteld. De omvang slaat vaak op het aantal inwoners. Nogal onderbelicht lijkt de grootte van het stedelijk gebied op zichzelf. Hoe groter de stad, hoe moeilijker je even de drukte achter je kunt laten, hoe groter de druk op de sociale omgeving. Dus misschien moet grote-stedenbeleid wel inhouden dat steden niet zo veel uitbreiden en er geen nieuwe grote steden komen (jawel, ik woon in 'de dubbelstad').

Meer in het bijzonder wordt een verband gezien tussen concentraties van mensen uit minder kansrijke milieus en onveiligheid. Een meer evenwichtige bevolkingssamenstelling is daarvoor een remedie. De stad moet een trekpleister zijn voor de 'nieuwe rijken', zodat zij er niet uit wegtrekken.

Tegengaan van stadsuitbreiding en vasthouden van de stadsbevolking: op het oog een contradictio pur sang. Helemaal waar het CBS onlangs meldde, dat we in ons land doorgroeien van 450 naar 520 inwoners per vierkante kilometer.

Evenwel, niet alleen het aantal mensen stijgt, maar ook het aantal mensen dat alleen woont. Er is al een wetenschapper die pleit voor een volkstelling, om na te gaan hoeveel ruimte in woningen feitelijk onbenut is. Met die wetenschap is een effectief doorstromingsbeleid in de volkshuisvesting te ontwikkelen. Het resultaat daarvan is weer reden om de nieuwbouwtaakstelling nog eens te bezien. Want die taakstelling is enorm: bovenop de zes miljoen bestaande woningen zijn er één miljoen extra gepland en die vergen schaars buitengebied.

Ook gelezen: "Nederland is niet vol door het aantal mensen, maar door de drukte van die mensen". We moeten activiteiten beter delen. Want denk je eens in, dat we alle mensen die nu geen werk hebben een 40-urige baan geven. Wat een enorme extra productie zou daarvoor nodig zijn en wat een vervuiling en verkeerscongestie daarvan het gevolg. Banen delen is verstandiger. Niet zozeer meer werk maar meer banen zijn een voorwaarde om de vicieuze cirkel van segregatie > polarisatie > onveiligheid te doorbreken.

Zo beschouwd zijn minder huizen in het buitengebied en minder fulltime banen een bijdrage aan een rustige, veilige samenleving. Maar bestuurders die zo'n samenleving willen maken, zullen de bevolking moeten raken. Er zal veel begrip gekweekt moeten worden voordat mensen aanspraken op veronderstelde en verworven rechten opgeven. Dwang is echter niet de weg. Dat is een weg à la China, waar men zelfs minder geboorten wettelijk regelt. In ons land kan de overheid beter nu sturen en communiceren, dan hoeven we later niet als de Chinezen van Europa te werk te gaan.

Het moet niet nodig zijn dat we 1995 jaar na dato 'vol' verkopen □